

Thuiswerken als logopedist op de revalidatieafdeling van een ziekenhuis???

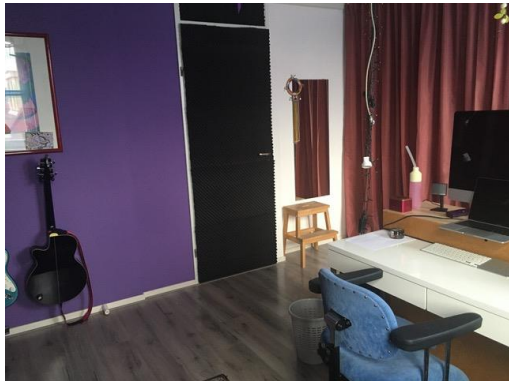
Op een normale werkdag stap ik in mijn auto en rij naar het ziekenhuis. Op de afdeling revalidatie aangekomen is het dan al een drukte van jewelste. Er zijn veel collega's in de koffie- en schrijfkamer. We overleggen kort over patiënten die we gezamenlijk zien.

De wachtkamer loopt langzamerhand vol.

Ik haal de eerste patiënt op uit de wachtkamer en loop naar één van de behandelruimtes. Na een half of een heel uur (bij afasie) lopen we weer naar de wachtkamer. De patiënt wordt door de volgende therapeut opgehaald en ik loop met mijn volgende patiënt weer naar de behandelkamer. Tussendoor is er nog weleens een overleg over patiënten met mijn collega's van de ergotherapie, fysiotherapie, maatschappelijk werk, psychologie, diëtetiek en/of met de revalidatiearts. We drinken samen koffie en lunchen in de koffiekamer of het personeelsrestaurant (en bij mooi weer lekker buiten!).

Sinds twee weken is mijn 'muziekkamer' mijn 'logopediekamer'.

En nu:

Na het ontbijt loop ik naar mijn muziekkamer en start mijn MacBook, die ik heb gekoppeld aan mijn oude Mac, zodat ik er een groot tweede scherm bij heb. Ik check eerst even het corona live blog van het ziekenhuis. Vrijwel al mijn behandelingen kunnen doorgaan, alleen nu via beeldbellen. De patiënten mailen hun 'huiswerk' en via scherm delen kunnen we dat samen bespreken.

Tussen de behandelingen door loop ik even naar de huiskamer en terug om mijn volgende patiënt 'op te

halen'. De eerste week deed ik dat niet en dat leverde een stijf lichaam en een houten kont op. Blijven lopen dus! Overleggen met mijn collega's gaat nu gepland (niks tussendoor...) via de telefoon. Ik mis mijn maatjes om me heen. Ook mis ik de behandelingen die ik niet meer kan geven op afstand, zoals larynxmanipulatie en elektrostimulatie.

Toch zijn er ook voordelen: het ziekenhuis rolt nu versneld de mogelijkheid voor beeldbellen uit, wat we als ALS-team al jaren willen. Ook kom ik nu bij iedereen thuis, zodat ik makkelijker op participatieniveau kan werken.

Dat zijn dingen die ik wil blijven doen wanneer we weer naar buiten mogen!